

**Protokół nr 15/2011
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 4 lipca 2011 r.**

BRM-ZKO.0012.12.12.2011

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.
Na ogólną liczbę 6 radnych, nieobecni byli radni: Rafał Czepil i Jerzy Michałak.
Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

- 1) zmiany uchwały NR IV/18/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2011 rok - **druk nr 273/11;**
- 2) zmiany uchwały nr IV/17/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta- **druk nr 263/11;**
- 3) zatwierdzenia „Założeń polityki społeczno- gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2012” - **druk nr 227/11 (II czytanie);**
- 4) przyjęcia lokalnego programu pomocy społecznej „Program Aktywności Lokalnej dla Miasta Wrocławia na 2011 - 2013” - **druk nr 248/11;**
- 5) zasad usytuowania we Wrocławiu miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz wprowadzenia zakazu sprzedaży, podawania oraz spożywania napojów alkoholowych w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach miasta - **druk nr 258/11;**
- 6) przejęcia na własność Gminy Wrocław pojazdów uznanych za porzucone z zamiarem wyzbycia się - **druk nr 271/11;**
- 7) nadania zmiany Statutu Straży Miejskiej Wrocławia - **druk nr 272/11;**
- 8) projektu wprowadzenia zmian w Statucie Wrocławia - **druk nr 230/11.**

II. Rozpatrzenie wezwań, skarg i wniosków:

- 1) rozpatrzenie wezwania Państwa [REDAKTED] i [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Jagodno II we Wrocławiu - **druk nr 249/11 - zostało przeniesione na wrześniową sesję Rady Miejskiej;**
- 2) wezwania Pana [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Osobowickiej i ulicy Zawalnej we Wrocławiu - **druk nr 252/11;**
- 3) wezwania Pana [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie rozpatrzenia skargi pana [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 251/11;**

- 4) wezwania mieszkańców osiedla [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Wrocławia – **druk nr 250/11**;
- 5) wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – **druk nr 254/11**;
- 6) wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – **druk nr 255/11**;
- 7) wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – **druk nr 253/11**;
- 8) wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – **druk nr 270/11**;
- 9) wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – **druk nr 276/11**;
- 10) rozpatrzenia skargi Pana Sergiusza Hetmańskiego na Dyrektora Izby Wytrzeźwień – **druk nr 267/11**;
- 11) rozpatrzenia skargi mieszkańców ul. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 279/11**;
- 12) rozpatrzenia skargi Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 265/11**;
- 13) rozpatrzenia skargi Pana [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 264/11**;
- 14) rozpatrzenia skargi sprzedawców biletów komunikacji miejskiej na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 266/11**;
- 15) rozpatrzenia wniosku Pana [REDAKTOWANE] w sprawie podjęcia inicjatywy zmierzającej do określenia i uchwalenia stawki procentowej, o której mowa w art. 145 ustawy o gospodarce – **druk nr 274/11**;
- 16) skargi Wojewody Dolnośląskiego, skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie utworzenia jednostki organizacyjnej Gminy Wrocław, działającej w formie jednostki budżetowej pod nazwą Wrocławski Zespół Żłobków oraz nadania jej statutu – **druk nr 280/11**;
- 17) skargi Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko – Własnościowej „Szóstka” do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Wrocław – **druk nr 281/11**.

III. Sprawy bieżące:

- 1) Sprawozdanie Prezydenta Wrocławia z realizacji zadań w 2010 roku. (przedmiotowy dokument został przekazany Radnym do zapoznania się drogą elektroniczną).
- 2) Zaopiniowanie pisma Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie wystąpienia Pana [REDAKTOWANE] z dnia 14 czerwca 2011r. dotyczącego odpowiedzi Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa na wniosek zainteresowanego (dotyczy wydania kluczy do pralni w budynku przy ul. [REDAKTOWANE] w we Wrocławiu).
- 3) Pisma Pana [REDAKTOWANE] z dnia 2, 12 i 14 czerwca br., dotyczące lokalu mieszkalnego w budynku przy ul. [REDAKTOWANE]
- 4) Zaopiniowanie pisma Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie pisma mieszkańców budynku przy ul. [REDAKTOWANE]
- 5) Pismo Pana [REDAKTOWANE] z dnia 18 czerwca 2011r.
- 6) Petycja Wspólnoty Mieszkaniowej „Jesień” na osiedlu mieszkaniowym Cztery Pory Roku zawierająca sprzeciw w zakresie zabudowy działki nr [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE] we Wrocławiu.
- 7) Zaopiniowanie pisma Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie wniosku Rodzinnego Ogrodu Działkowego „Sępolno” we Wrocławiu przedstawiającego obawy działkowców w związku z wnioskiem Prezesa Sądu Najwyższego, skierowanym do Trybunału Konstytucyjnego w zakresie niezgodności przepisów ustawy o Rodzinnych Ogrodach Działkowych z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej.

IV. Wolne wnioski.

Ad. I.

W tym miejscu Komisja przeszła do zaopiniowania projektów uchwał w sprawie:

- 1) zmiany uchwały NR IV/18/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2011 rok - **druk nr 273/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 2, przeciw - 0, wstrzymał się - 1 radny) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 2) zmiany uchwały nr IV/17/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta - **druk nr 263/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 2, przeciw - 0, wstrzymał się - 1 radny) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 3) zatwierdzenia „Założeń polityki społeczno- gospodarczej Wrocławia na rok budżetowy 2012” - **druk nr 227/11** (II czytanie) - postanowiła w głosowaniu (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 4) przyjęcia lokalnego programu pomocy społecznej „Program Aktywności Lokalnej dla Miasta Wrocławia na 2011 - 2013” - **druk nr 248/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 5) zasad usytuowania we Wrocławiu miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz wprowadzenia zakazu sprzedaży, podawania oraz spożywania napojów alkoholowych w miejscach, obiektach lub na określonych obszarach miasta - **druk nr 258/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 6) przejęcia na własność Gminy Wrocław pojazdów uznanych za porzucone z zamiarem wyzbycia się - **druk nr 271/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 7) nadania zmiany Statutu Straży Miejskiej Wrocławia - **druk nr 272/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 8) projektu wprowadzenia zmian w Statucie Wrocławia - **druk nr 230/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 2, przeciw - 0, wstrzymał się - 1 radny) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały.

Ad. II.

Następnie Komisja przeszła do rozpatrzenia następujących skarg i wezwań:

- 1) wezwanie Państwa [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Jagodno II we Wrocławiu - **druk nr 249/11** - zostało przeniesione na wrześniową sesję Rady Miejskiej;
- 2) wezwanie Pana [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Osobowickiej i ulicy Zawalnej we Wrocławiu - **druk nr 252/11**. Pismem z dnia 20 kwietnia 2011r. (data wpływu do Kancelarii Ogólnej Urzędu Miejskiego Wrocławia, przekazanym następnie dnia 13 czerwca 2011r. do Biura Rady Miejskiej) Pan [REDAKTOWANE] wniósł o zawieszenie postępowania w sprawie wygaszenia decyzji z dnia 29.11.2004r. w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu nieruchomości stanowiącej jego własność. W istocie przesłanką wszczęcia postępowania o wygaszenie przedmiotowej decyzji było uchwalenie planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Osobowickiej i ulicy Zawalnej we Wrocławiu uchwałą Rady Miejskiej Wrocławia o nr LVI/1724/10 z dnia 4 listopada 2010r. Skoro zatem skarżący zakwestionował ustalenia przyjęte mocą w/w uchwały, w tym zakresie należało pismo potraktować jako wezwanie do usunięcia naruszenia prawa wspomnianą uchwałą, mimo iż pismo zatytułowane jako „odwołanie” skierowane zostało do Wydziału Architektury i Budownictwa. W wezwaniu Pan [REDAKTOWANE] krytycznie ocenił rozwiązania przyjęte w planie. Zasygnalizował, iż ustalenia planu uniemożliwiają mu realizację inwestycji,

którą planował od wielu lat. Zamierzał bowiem na nieruchomości objętej planem realizację inwestycji pn. budowa dwukondygnacyjnego budynku wolno stojącego, nie podpiwniczonego wraz z poddaszem użytkowym z przeznaczeniem dwóch górnych kondygnacji na funkcję mieszkalną oraz parteru na handel i usługi rzemiosła (z wyłączeniem branży spożywczej), dobudowę do projektowanego budynku garażu i budowę elementów infrastruktury technicznej. Analiza stanu faktycznego w sprawie wskazuje, iż wzywający w istocie uzyskał w dniu 29.11.2004r. decyzję w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu przy ul. Zawalnej 2 we Wrocławiu. Tymczasem w 2010r. dla obszaru tego uchwalono plan zagospodarowania przestrzennego. W tej sytuacji zastosowanie ma przepis art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), zgodnie z którym organ, który wydał decyzję o warunkach zabudowy albo decyzję o ustaleniu lokalizacji celu publicznego, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli:

- 1) inny wnioskodawca uzyskał pozwolenie na budowę;
- 2) dla tego terenu uchwalono plan miejscowy, którego ustalenia są inne niż w wydanej decyzji.

Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli została wydana ostateczna decyzja o pozwoleniu na budowę (ust. 2 art. 65). O ile zatem przesłanki wynikające z cyt. przepisu zaistniały, działania Prezydenta były w pełni legalne. Co więcej, przepis obligatoryjnie zobowiązuje organ do wszczęcia postępowania celem wyeliminowania decyzji. Nie jest to więc działanie dyskrecjonalne właściwego organu. Nadmienić należy, iż uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu nie stanowi przeszkody w uchwaleniu planu zagospodarowania przestrzennego. Bez znaczenia tutaj pozostaje okoliczność ewentualnego braku wiedzy Rady Miejskiej na temat indywidualnych inwestycji prowadzonych na terenie objętym procedurą planistyczną (co zarzuca również wzywający), tym bardziej, że rzekoma inwestycja skarżącego nie została nigdy rozpoczęta. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na okoliczność, iż przepis art. 65 ust. 2 ogranicza możliwość wygaszenia decyzji o warunkach zabudowy wówczas, gdy na jej podstawie została wydana ostateczna decyzja o pozwolenie na budowę. Warto w tym miejscu zasygnalizować możliwość dochodzenia roszczeń odszkodowawczych przez właścicieli względnie użytkowników nieruchomości objętych planem zagospodarowania przestrzennego, o ile wskutek uchwalenia planu wartość ich nieruchomości straciła na wartości. I tak, zgodnie z art. 36 ust. 1 przywołanej na wstępie ustawy, jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może, z zastrzeżeniem ust. 2, żądać od gminy:

- 1) odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo
- 2) wykupienia nieruchomości lub jej części.

Realizacja roszczeń, o których mowa w ust. 1, może nastąpić również w drodze zaoferowania przez gminę właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu nieruchomości zamiennej. Z dniem zawarcia umowy zamiany, roszczenia wygasają (ust. 2). Jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą, wartość nieruchomości uległa obniżeniu, a właściciel albo użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość i nie skorzystał z praw, o których mowa w ust. 1 i 2, może żądać od gminy odszkodowania równego obniżeniu wartości nieruchomości (ust. 3). Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Przedmiotowe wezwanie nie zawiera konkretnych zarzutów dotyczących poszczególnych postanowień uchwały Rady Miejskiej Wrocławia o nr LVI/1724/10 z dnia 4 listopada 2010r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Osobowickiej i ulicy Zawalnej we Wrocławiu. Nie wskazuje także przepisu ustawy, do którego obrazu doszło wskutek przyjęcia uchwały. Trudno zatem konkretnie odnieść się do sformułowanego bardzo ogólnie wezwania. Z pewnością nie może stanowić uzasadnienia skutecznego wezwania

zarzut posiadania przez skarżącego dla nieruchomości przy ul. Zawalnej [REDAKTOWANE] we Wrocławiu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a to z powodów opisanych wyżej. Z informacji uzyskanej z Biura Rozwoju Wrocławia wynika, iż wzywający mimo przysługujących uprawnień do zgłaszania do projektu planu uwag z uprawnienia tego nie skorzystał. Nie dostrzeżono ponadto uchybień w procedurze planistycznej. Skoro tak, wezwanie nie ma uzasadnionych podstaw prawnych. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

3) wezwanie Pana [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie rozpatrzenia skargi pana [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 251/11**. Z uwagi na fakt, że na uchwały w sprawie załatwiania skarg w trybie przepisów działu VIII kodeksu postępowania administracyjnego nie służą skargi do sądów administracyjnych, Komisja wnioskuje o nieuwzględnienie wezwania. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

4) wezwanie mieszkańców osiedla [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Wrocławia – druk nr 250/11. Pismem dnia 7 lutego 2011r. uzupełnionym pismem z dnia 7 czerwca br. (data wpływu do Biura Rady Miejskiej dnia 15.06.2011r.) mieszkańcy osiedla [REDAKTOWANE] wystąpili z wezwaniem do usunięcia prawa w związku z Uchwałą Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXXII/1089/09 z dnia 19 marca 2009r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy (w rzeczywistości nazwa brzmi w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia). W ocenie wzywających przedmiotowy akt nie spełnia wymogów opisanych w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminie, przejawiając się w postaci braku odpowiedniej szczegółowości uregulowań, które winny były się znaleźć w przedmiotowej uchwale. Wzywający poruszają w wezwaniu problematykę kanalizacji sanitarnej. Przypominają, iż osiedle dysponuje kanalizacją sanitarną sprzed wielu lat. Mimo ujęcia jej w mapach opracowywanych przez Wydział Geodezji i Kartografii Urzędu Miejskiego we Wrocławiu, przyjmowanie przez niego ścieków z posesji indywidualnych traktowane jest jako nielegalne, co skutkuje nakładaniem mandatów karnych. W ocenie wzywających postępowanie takie jest sprzeczne z prawem, i mogłoby być ewentualnie prowadzone wyłącznie w przypadku zapisu w Regulaminie o treści „za istniejącą sieć kanalizacyjną nie uważa się kanalizacji pozostawionej przez wcześniejszych właścicieli”. Mieszkańcy osiedla nie podzielają stanowiska urzędników kwalifikujących przedmiotową sieć jako kanalizację prywatną, skutkującą wszczęciem postępowań mandatowych. Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1009r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. O skuteczności wezwania a następnie skargi decydują merytoryczne zarzuty. Opiniowane pismo spełnia wymogi tzw. „wezwania przedszkargowego” co rodzi konieczność procedowania zgodnie z obowiązującymi przepisami. W wezwaniu autorzy zakwestionowali uchwałę Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXXII/1089/09 z dnia 19 marca 2009r. w sprawie w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia, zarzucając jej węższy od ustawowego przedmiot regulacji. Ocena zarzutu sprowadza się do kontestacji podstawy prawnej kwestionowanego aktu w kontekście kompletności uchwały Rady Miejskiej Wrocławia. I tak, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminach (t.j. Dz. U. z 2005r., Nr 236, poz. 2008r. ze zm.) rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porząd-

ku na terenie gminy. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów niebezpiecznych, odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i zużytych akumulatorów oraz odpadów z remontów,

b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych urządzeń;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) maksymalnego poziomu odpadów komunalnych ulegających biodegradacji dopuszczonych do składowania na składowiskach odpadów;

5) innych wymagań wynikających z gminnego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania (art. 4 ust. 2).

W ocenie Komisji kwestionowana uchwała Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXXII/1089/09 z dnia 19 marca 2009r. w sprawie w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia zawiera wskazane w ustawie elementy. Nie można także podzielić poglądu wzywających o jej niekompletnym charakterze. Co zaś się tyczy postulatu wprowadzenia zapisu do uchwały o treści: „za istniejącą sieć kanalizacyjną nie uważa się kanalizacji pozostawionej przez wcześniejszych właścicieli”, Komisja kwestionuje taką możliwość. O kwalifikacji prawnej rzeczy: ruchomej czy też nieruchomości decydują wyłącznie powszechnie obowiązujące przepisy, w tym konkretnym przypadku są nimi przepisy prawa cywilnego. W spornej sprawie ocena więc dokonana przez organ powinna uwzględniać istniejący stan faktyczny. Rada Miejska nie może zatem arbitralnie decydować o statusie prawnym istniejących instalacji. Ewentualny spór, co do tego, czy odprowadzając ścieki do istniejącej kanalizacji narusza obowiązujące przepisy, winien być rozstrzygnięty w drodze stosownych procedur. W tym konkretnym przypadku będzie to postępowanie mandatowe, a w przypadku nie przyjęcia mandatu, sprawę rozstrzygnie niezależny sąd. Uwzględniając powyższe argumenty Komisja jest zdania, iż wezwanie przedskargowe mieszkańców osiedla [REDAKOWANE] we Wrocławiu dotyczące uchwały Rady Miejskiej Wrocławia o nr XXXII/1089/09 z dnia 19 marca 2009r. w sprawie ustalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Wrocławia jest nieuzasadnione. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

5) rozstrzygnięcie nadzorcze Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – druk nr 254/11. Rozstrzygnięciem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej stwierdziło nieważność § 3 ust. 3 uchwały o nr IX/165/11 Rady Miejskiej

Wrocławia z dnia 19 maja 2011r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie zadań inwestycyjnych związanych z ochroną środowiska i gospodarką wodną ze środków budżetu Miasta, pozyskanych z opłat i kar za korzystanie ze środowiska. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ nadzoru zarzucił, iż przedmiotowa uchwała w zakresie dotkniętym rozstrzygnięciem w sposób istotny narusza prawo wobec braku podstawy prawnej do przyjęcia takiej regulacji. Kolegium stwierdziło ponadto nieważność § 4 ust. 4, 5, 7 i 8 wobec istotnego naruszenia § 137 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908). Kolegium zauważyło, iż wprowadzona regulacja ustaliła zasady dofinansowania dotacją celową zadań inwestycyjnych związanych z ochroną środowiska i gospodarką wodną ze środków budżetu Miasta, pozyskanych z opłat i kar za korzystanie ze środowiska. Opiera się przy tym na przepisach ustawy Prawo ochrony środowiska a dodatkowo ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.). Co do zasady regulacja nie budzi zastrzeżeń, jednak w § 3 uchwały Rada wprowadziła jako warunek umożliwiający ubieganie się o dotację, terminowe i rzetelne rozliczenie się z wcześniej otrzymanych dotacji na zadania z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Do wprowadzenia takiego ograniczenia jednak ustawa nie udzieliła Radzie delegacji, co powoduje, iż mocą uchwały Rady w tym zakresie, ustanowiono warunek będący rodzajem sankcji. Dodatkowo Kolegium uznało, iż zapisy § 4 ust. 4, 5, 7 i 8 kwestionowanej uchwały dotyczące zasad zwrotu dotacji stanowią powtórzenie bądź modyfikację regulacji ustawowych (art. 252 ustawy o finansach publicznych), co należy kwalifikować jako istotne naruszenie § 137 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

Przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska udzielają organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego delegacji ustawowej do określenia zasad udzielania dotacji celowej, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz trybu postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania. Brak jednak podstawy do wprowadzania warunku, względnie innych ograniczeń podmiotom ubiegającym się o dotację, nawet z powodu niewłaściwego rozliczenia poprzednio udzielonej dotacji „środowiskowej”. Z tego względu działanie Rady Miejskiej jest pozbawione podstawy prawnej, a rozstrzygnięcie Kolegium RIO w pełni zasadne. Co zaś się tyczy drugiego z zarzutów, wskazane w rozstrzygnięciu Kolegium RIO Rozporządzenie ustala określone zasady techniki prawodawczej, które winny być brane pod uwagę podczas konstruowania aktów prawnych. Dotyczą one także uchwał organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Jedną z zasad opisaną w § 137 jest reguła w myśl której, w uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. W orzecznictwie utrwalono już dostatecznie pogląd o zakazie powtarzania przepisów wyższej rangi w uchwałach organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Naruszenie tej zasady techniki prawodawczej stanowi przede wszystkim nieuprawnione wejście prawodawcy miejscowego w sferę kompetencji zastrzeżonych wyłącznie dla ustawodawcy (twórcy prawa powszechnie obowiązującego), co może wywołać u adresatów norm wadliwe przekonanie, że transponowane na grunt lokalny normy prawa powszechnie obowiązującego, są jedynie normami prawa miejscowego, które wiążą wyłącznie na obszarze właściwości lokalnego prawodawcy (tak np. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 maja 2008r.; III SA/Wr 204/08). Wskazane przepisy uchwały Rady Miejskie Wrocławia stanowią modyfikację przepisów art. 252 ustawy o finansach publicznych, a zatem naruszają opisaną w § 137 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej regułę. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego;

6) rozstrzygnięcie nadzorcze Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – druk nr 255/11. Rozstrzygnięciem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej stwierdziło nieważność § 7 uchwały o nr IX/163/11 Rady Miejskiej Wrocławia

wia z dnia 19 maja 2011r. w sprawie udzielenia dotacji celowej podmiotom posiadającym tytuł prawny do obiektu wpisanego do rejestru zabytków na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku, znajdującym się na terenie wystawy WUWA we Wrocławiu. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ nadzoru zarzucił, iż przedmiotowa uchwała w zakresie dotkniętym rozstrzygnięciem w sposób istotny narusza art. 252 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.). Kolegium zauważyło, iż wprowadzona regulacja ustaliła zasadę, zgodnie z którą, w przypadku stwierdzenia wykorzystania dotacji niezgodnie z umową, w tym nie przedstawienia rozliczenia w terminie określonym w umowie, nieterminowego zwrotu niewykorzystanej części dotacji, podania nieprawidłowych lub niepełnych informacji, o których mowa w § 3 ust. 1 podmiot, który otrzymał dotację zobowiązany jest zwrócić wraz z odsetkami. Definicję legalną dotacji zawiera art. 126 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych. Do tej formy zaś wydatkowania środków publicznych mają zastosowanie zasady i przesłanki zwrotu dotacji określone w rozdziale 4 ustawy o finansach publicznych, gdzie w art. 252 określono przesłanki zwrotu dotacji. W ocenie Kolegium regulacja przyjęta w § 7 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia nie mieści się zaś w ustawowym katalogu przesłanek uzasadniających zwrot dotacji budżetowych. Nie można zatem tworzyć dodatkowych, nie znanych podstaw zwrotu dotacji przepisami rangi uchwały. Takie działanie Rady Miejskiej nie mieści się w granicach ustawowej delegacji. Jest bezsporne, iż wyłącznie wykorzystanie dotacji niezgodnie z przeznaczeniem, pobranej nienależnie lub w nadmiernej wysokości rodzi ustawowy nakaz jej zwrotu wraz z odsetkami. Uchybienia zaś wskazane w spornej uchwale, aczkolwiek mieszczące się w kategorii kwalifikowanej jako nieprawidłowości nie skutkują podobną sankcją. Ponad wszelką wątpliwość wyłącznie w art. 252 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych określono przesłanki zwrotu dotacji. Tworzenie więc regulacji aktem rangi uchwały organu stanowiącego jednostek samorządu terytorialnego w tym przedmiocie nie mieści się w ramach delegacji ustawowej, i jako taki stanowi istotne naruszenie prawa. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego;

7) rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – druk nr 253/11. Rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność uchwały o nr IX/168/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 19 maja 2011r. w sprawie utworzenia jednostki budżetowej pod nazwą Wrocławskie Centrum Sportu we Wrocławiu oraz Wrocławskiego Toru Wścigów Konnych we Wrocławiu. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ nadzoru zarzucił, iż przedmiotowa uchwała w sposób istotny narusza prawo a to z uwagi na sprzeczność postanowienia jej paragrafu 4 ust. 1 pkt. 9 załącznika do uchwały art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. h ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1590 ze zm.). Naruszenie w/w przepisów polega na upoważnieniu Prezydenta Wrocławia we wskazanym paragrafie załącznika do uchwały, do możliwości „nałożenia na WCSHIR obowiązku realizacji zadań niezbędnych dla zaspokojenia potrzeb ludności oraz innych jednostek organizacyjnych gminy”. Tymczasem zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych „jednostka budżetowa działa na podstawie statutu określającego w szczególności jej nazwę, siedzibę i przedmiot działalności”. W art. 12 ust. 1 i ust. 2 ustawy tej prawodawca zdecydował, iż gminne jednostki budżetowe tworzą organy stanowiące tych jednostek, które nadają im jednocześnie statut, chyba, że odrębne ustawy stanowią inaczej. Cytowane przepisy przesądzają jednoznacznie, zdaniem Komisji, o wyłącznej kompetencji organu stanowiącego jednostek samorządu terytorialnego do określania zakresu przedmiotowego działania jednostki budżetowej. Skoro tak, wyposażanie organu wykonawczego (Prezydenta) w takie kompetencje wykracza poza zakres delegacji ustawowej. Z tego też względu rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody w zakresie opisanym wyżej jest w pełni uzasadnione. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało

się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego;

8) rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – druk nr 270/11.

Rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność uchwały o nr IX/175/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 19 maja 2011r. w sprawie ustalenia maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie i opłaty za pobyt dziecka w żłobku utworzonym przez Gminę Wrocław. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ nadzoru zarzucił, iż przedmiotowa uchwała w sposób istotny narusza prawo a to z uwagi na sprzeczność postanowienia jej paragrafu 1 pkt 2 i paragrafu 2 uchwały z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. Nr 45, poz. 235) w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.). Rada Miejska przedmiotową uchwałą ustaliła wysokość opłaty za wyżywienie (§ 1 ust. 1) oraz wysokość opłaty za pobyt dziecka w żłobku w wysokości 240 zł miesięcznie (§ 1 pkt. 2) oraz wysokość opłaty dodatkowej (§ 1 pkt 3). Z kolei w § 2 uchwały Rada ustaliła warunki częściowego i całkowitego zwolnienia z opłaty określonej w § 1 pkt 2 uchwały. W podstawie prawnej wskazano art. 58 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym wysokość opłaty oraz opłaty, o której mowa w art. 12 ust. 3, za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym utworzonym przez gminę albo dziennego opiekuna oraz maksymalną wysokość opłaty za wyżywienie ustala rada gminy w drodze uchwały (art. 58 ust. 1 ustawy). rada gminy może określić, w drodze uchwały, warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od ponoszenia opłat (art. 59 ust. 2 ustawy). Zdaniem organu nadzoru usługi świadczone przez żłobki (gminną jednostkę budżetową) mają charakter cywilnoprawny. Skoro tak, w takim przypadku znajduje zastosowanie zasada ekwiwalentności świadczeń, zgodnie z którą opłatę wnosi się za konkretne świadczenia i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług. Oznacza to, że ciężar ponoszonej opłaty może mieć miejsce tylko w takim stopniu i zakresie, w jakim korzysta z rodzajowo oznaczonego świadczenia – w tym przypadku pobytu dziecka w żłobku. Zdaniem organu nadzoru pomiędzy wysokością opłaty a rodzajem i zakresem świadczonych rzeczywiście usług winna występować ekonomiczna równorzędność. Tym bowiem różni się podatek od opłaty, że ta ostatnia ma charakter ekwiwalentny. Przyjęte przez radę rozwiązanie wprowadza opłatę jednakową i to zarówno wówczas, gdy dziecko przebywa w żłobku przez 6 godzin, jak również wówczas, gdy będzie w nim 10 godzin. W istocie, zgodnie z art. 58 ust. 1 wskazanej na wstępie ustawy, wysokość opłaty oraz opłaty, o której mowa w art. 12 ust. 3, za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym utworzonym przez gminę albo u dziennego opiekuna oraz maksymalną wysokość opłaty za wyżywienie ustala rada gminy w drodze uchwały. W przypadku utworzenia żłobka lub klubu dziecięcego przez podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 i 3, wysokość opłat określa podmiot, który utworzył żłobek lub klub dziecięcy (ust. 2). Opłaty, o których mowa w art. 58 ust. 1, wnoszone przez rodziców z tytułu korzystania ze żłobka i klubu dziecięcego utworzonych przez gminę oraz z usług dziennego opiekuna, są wnoszone na rzecz gminy (art. 59 ust. 1). Rada gminy może określić, w drodze uchwały, warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od ponoszenia opłat (ust. 2). Tak sformułowany przepis nie precyzuje szczegółowych zasad ustalania odpłatności za pobyt w żłobkach. Należy się jednak zgodzić z twierdzeniem, iż opłata za pobyt dziecka w żłobku ma charakter cywilnoprawny, czego istotą jest ekwiwalentność świadczeń. Pogląd podobny utrwalony został już w orzecznictwie sądowym. Skoro tak, zasadzie tej nie odpowiada zrównanie w opłatach za pobyt dziecka w żłobku, bez względu na okres pobytu oraz zakres świadczonych usług. Okoliczność powyższa wskazuje, iż określając wysokość opłaty za korzystanie dziecka z usług żłobka bez zróżnicowania jej stawki stanowi narusza wskazane wyżej reguły, a zatem winno być kwalifikowane jako niezgodne z prawem. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego;

9) rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – druk nr 276/11.

Rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność § 9 uchwały o nr IX/172/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 19 maja 2011r. w sprawie określenia zasad zakupu lub przyjęcia darowizny aparatury i sprzętu medycznego oraz określenia zasad zbycia, oddania w dzierżawę, najem, użytkowanie lub użyczenie aktywów trwałych samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ nadzoru zarzucił, iż przedmiotowa uchwała we wskazanym paragrafie w sposób istotny narusza prawo a to z uwagi na sprzeczność jego postanowienia z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (tj. Dz. U. z 2007r. Nr 14. poz. 89 ze zm.) w zw. z art. 73 § 1 i art. 76 oraz art. 353(1) kodeksu cywilnego. Rada Miejska Wrocławia przedmiotową uchwałą określiła zasady zakupu lub przyjęcia darowizny aparatury i sprzętu medycznego oraz określenia zasad zbycia, oddania w dzierżawę, najem, użytkowanie lub użyczenie aktywów trwałych samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Oparła się przy tym na art. 53 ustawy o zoz, zgodnie z którym samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej gospodaruje samodzielnie przekazanymi w nieodpłatne użytkowanie nieruchomościami i majątkiem Skarbu Państwa lub komunalnym oraz majątkiem własnym (otrzymanym i zakupionym). Zbycie aktywów trwałych samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, oddanie go w dzierżawę, najem, użytkowanie oraz użyczenie może nastąpić wyłącznie na zasadach określonych przez podmiot, który utworzył zakład (ust. 2). Zasady, o których mowa w ust. 2, mogą polegać w szczególności na ustanowieniu wymogu uzyskania zgody podmiotu, który utworzył zakład na zbycie, wydzierżawienie, wynajęcie, oddanie w użytkowanie oraz użyczenie aktywów trwałych (ust. 3). Delegacja ustawowa wyraźnie określa granice regulacji aktem prawa miejscowego. Wynika z niego upoważnienie do określenia „zasad”. Tymczasem w kwestionowanym paragrafie wskazano m.in. formę zawarcia umowy (pisemna) a ponadto zobowiązano do zawarcia w umowie jej istotnych elementów, które winny znaleźć się w jej treści, takich jak: czas zawarcia umowy, zasady płatności, sposób korzystania z przedmiotu umowy, zastrzeżenia ograniczenia w dysponowaniu rzeczą przez stronę umowy cywilnoprawnej. W ocenie Komisji redakcja § 9 wskazanej na wstępie uchwały wykracza poza reguły określane jako „zasady” gospodarowania mieniem, ze względu na ich stopień konkretyzacji, zawierając przy tym szereg wskazówek wynikających bezpośrednio z przepisów rangi ustawowej (np. kodeksu cywilnego). Skoro tak, rozstrzygnięcie Wojewody w tym zakresie należy uznać za uzasadnione. Komisja jest zdania, iż aktualnie ustawa z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (tj. Dz. U. z 2007r. Nr 14. poz. 89 ze zm.) nie obowiązuje. Z dniem 1 lipca 2011r. weszła w życie ustawa z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654). Okoliczność powyższa jest jednak bez znaczenia dla niniejszej sprawy. Odpowiednikiem zaś art. 53 jest art. 54, który w swej treści nie odbiega od dotychczasowego, w zakresie kwestionowanym w rozstrzygnięciu nadzorczym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego;

10) skargą Pana [REDAKOWANE] na Dyrektora Izby Wyrzeźwień – druk nr 267/11. Pismem z dnia 19 maja 2011r. (drogą mailową), Pan [REDAKOWANE] złożył skargę do Rady Miejskiej Wrocławia na Dyrektora Izby Wyrzeźwień we Wrocławiu. W ocenie skarżącego w Izbie traktuje się ludzi w sposób nie-ludzki. Mimo obowiązku, odmawia się im wody do picia oraz posiłków. Skarżący twierdzi, iż Dyrektor Izby uzasadnia to formą kary za pobyt w ośrodku. Pomieszczenia są duszne, zaś dziura w podłodze niczym nie przypomina toalety. Dodatkowo skarżący kwestionuje legalność dokonywanych przeszukań. Formułuje przy tym zarzut naruszenia zasad higieny (brudna pościel) oraz wielokrotnego stosowania jednorazowych ustników do alkomatów. Nikogo też, zdaniem skarżącego, nie badano dwukrotnie z użyciem alkomatu, do czego zobowiązują przepisy prawa. W wyjaśnieniach z dnia 9 czerwca br. Dyrektor Izby Wyrzeźwień zaprzeczył wszelkim zarzutom. Dodał przy tym, iż Izba Wyrzeźwień jest kontrolowana systematycznie przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Zarzuty kierowane indywidualnie pod jego adresem nazwał zaś pomówieniem. Na dowód potwierdzenia prawdomówności Dyrektor przedłożył notatkę lekarza dyżurnego, kwe-

stionującego stawiane zarzuty. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

11) skarga mieszkańców ul. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 279/11**. Pismem dnia 19 maja br. Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska przekazała skargę mieszkańców ul. [REDAKTOWANE] i ul. [REDAKTOWANE] z dnia 15 marca br. na działalność służb miejskich wykonujących zadania w imieniu Prezydenta Wrocławia w zakresie usunięcia topoli oraz żywopłotu na działkach przy ul. [REDAKTOWANE] we Wrocławiu. W piśmie skarżący zarzucili bezprawne, niezgodne z ustawą o ochronie przyrody wycięcie topoli oraz żywopłotu na wskazanych wyżej działkach. Dodali przy tym, iż motywem działania posiadacza nieruchomości była konieczność wymiany ogrodzenia, a ponadto potrzeba wyeksponowania prowadzonej na jego działce działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży nagrobków. Nadto zarzucili nierzetelność w ustaleniach Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dotyczących prawidłowości przy budowie ogrodzenia na sąsiedniej działce. W efekcie skarżący domagają się wydania decyzji nasadzenia na wskazanych wyżej działkach topoli oraz żywopłotu. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż pierwsza informacja o zagrożeniu ze strony przedmiotowej topoli wpłynęła do Urzędu Miejskiego Wrocławia już w 2002 roku. Po dokonaniu wizji lokalnej terenu, zobowiązano ówczesnych właścicieli do wykonania zabiegów pielęgnacyjno-sanitarnych w niezbędnym zakresie wraz z redukcją korony drzewa. Stan drzewa nie uległ jednak poprawie, co spowodowało kolejną interwencję właścicieli posesji w 2008r. Spowodowało to wszczęcie postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem w dniu 7 kwietnia 2008r. decyzji o usunięciu drzewa z terminem do końca kwietnia. Skoro drzewo nie zostało usunięte w terminie, w wyniku kolejnej decyzji (08.09.2008r.) ustalono nowy termin jego usunięcia z datą na koniec 2008r. Ostateczna decyzja w tym zakresie została wykonana. Okoliczności przedmiotowej decyzji przedstawiane były skarżącym wielokrotnie. Odrębnym zagadnieniem zaś jest okoliczność wycięcia żywopłotu. Celem wyjaśnienia okoliczności z tym związanych wszczęto postępowanie wyjaśniające. Przesłuchano przy tym osoby zaangażowane w prowadzone na tym obszarze inwestycje, a to Biura Funduszu Spójności UM Wrocławia nadzorujących przebudowę ul. Generała Grota Roweckiego, budowę ronda (ul. Parafialna/Grota Roweckiego), budowę kanalizacji i inne roboty towarzyszące przebudowie ulic. Czynności dowodowe nie pozwoliły dostatecznie wyjaśnić okoliczności wycięcia krzewów, w tym winnych w sprawie. W konsekwencji wydział merytoryczny prowadzący postępowanie w sprawie pismem z dnia 3 czerwca 2011r. przekazał całość dokumentacji w sprawie Prokuraturze Rejonowej Wrocław Stare Miasto, która wszczęła w tej sprawie czynności wyjaśniające. Dokumentacja z postępowania administracyjnego związanego z wycięciem topoli również została przekazana prokuraturze w grudniu 2010r. Uwzględniając opisany stan faktyczny i prawny, zdaniem Komisji, działania Prezydenta Wrocławia prowadzone były w granicach prawa, w oparciu o przepisy powszechnie obowiązujące. W postępowaniu administracyjnym związanym z wycinką drzewa nie dostrzeżono uchybień, zaś sama decyzja nie została wyeliminowana z obrotu prawnego. Korzysta zatem z domniemania zgodności z prawem. Te same ustalenia można odnieść do drugiego z postępowań. Zastrzeżenia dotyczące legalności postępowań w obu sprawach badają organa prokuratury, które w razie stwierdzenia nieprawidłowości podejmą stosowne kroki. W świetle powyższego uznać należy, iż skarga mieszkańców ul. [REDAKTOWANE] i ul. [REDAKTOWANE] jest nieuzasadniona. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

12) skarga Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 265/11**. Pismem dnia 26 maja 2011r., mieszkańcy nieruchomości przy ul. [REDAKTOWANE] we Wrocławiu wystąpili ze skargą na niewłaściwe działanie Dyrektora Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości UM Pani Reginy Danek, a ponadto Prezydenta Wrocławia. Skarżący krytycznie ocenili postępowanie w/w w zakresie dotyczącym rozpatrzenia wniosku Wspólnoty Mieszkaniowej

przy ul. [REDAKTOWANE] o sprzedaż nieruchomości przyległej do stanowiącej ich współwłasność działki, a to w trybie bezprzetargowym. Kwestionują ponadto działania Prezydenta zmierzające do przeznaczenia sąsiedniej działki na cele budowlane z opcją jej sprzedaży osobom trzecim, czemu służy m.in. wszczęte postępowanie w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego tego obszaru. Dodatkowo skarżący wnioskują o wsparcie ich działań, które mają na celu odstąpienie od zamiaru sprzedaży przedmiotowej działki na cele budowlane oraz umożliwienie im dokupienia jej na poprawę warunków zagospodarowania. Analiza materiału zebranego w sprawie doprowadziła do ustalenia następującego stanu faktycznego:

W listopadzie 2010r. skarżący wspólnie z mieszkańcami Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [REDAKTOWANE] wystąpili do Prezydenta Wrocławia z wnioskiem o sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru przyległego do nieruchomości stanowiących własność Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. [REDAKTOWANE]. Wskazywano przy tym, iż zamiarem ich jest uwzględnienie w przyszłym planie charakteru i wartości historycznej tego fragmentu miasta poprzez wykluczenie możliwości lokalizowania tam zabudowy. Wstępnie uzyskali jednak zapewnienie, iż przedmiotowy teren nie jest przeznaczony pod zabudowę i nie istnieje konieczność uchwalania dla niego planu.

Mimo zapewnień, pismem z dnia 28 kwietnia 2011r. skarżący otrzymali zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego spornego obszaru. Aktualnie teren ten od wielu lat jest przedmiotem dzierżawy wykorzystywanym przez mieszkańców lokali przy ul. [REDAKTOWANE] na ogrody przydomowe. Obie wspólnoty deklarowały chęć przeznaczenia terenu na poprawę warunków zagospodarowania, w tym m.in. stworzenie miejsc parkingowych oraz placu zabaw dla dzieci. W istocie Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. [REDAKTOWANE] wystąpiła we wrześniu 2009r. do Prezydenta o wykup w trybie bezprzetargowym części wskazanej wyżej nieruchomości. Wstępna analiza wniosku pozwoliła na stwierdzenie, iż tym przysługuje uprawnienie do nabycia części nieruchomości sąsiedniej (gruntowej) w trybie art. 209a ustawy o gospodarce nieruchomościami. Sporządzone w sprawie opinie rozstrzygnęły, iż roszczenia zaspokojone będą wówczas, gdy Miasto przeznaczy na poprawę warunków niezbędnych do prawidłowej obsługi budynku przy ul. [REDAKTOWANE] grunt o powierzchni 740m² przeznaczony do realizacji roszczenia wynikającego z art. 209a w/w ustawy. Co zaś się tyczy przeznaczenia pozostałej części terenu, co stanowi przedmiot „wspólnej” skargi wspólnot mieszkaniowych zarówno budynku przy ul. [REDAKTOWANE] jak i budynku przy ul. [REDAKTOWANE], tj. skarżących, powstałej w wyniku podziału działki o nr 24, decyzja o ewentualnej sprzedaży w trybie bezprzetargowym poprzedzana zazwyczaj jest analizą rynku. Postępowanie takie znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy o gospodarce nieruchomościami, która jako tryb podstawowy wskazuje formę zbycia nieruchomości w drodze przetargu. Zbycie nieruchomości w trybie bezprzetargowym możliwe jest na rzecz właściciela nieruchomości przyległej w celu poprawy warunków zagospodarowania pod warunkiem, że przedmiotem zbycia jest nieruchomość lub jej część, o ile nie może być zagospodarowana w sposób odrębny. W analizowanym przypadku nie można wykluczyć, iż pozostała część działki o nr 24 wyczerpuje znamiona definicji samodzielnej działki budowlanej, co można stwierdzić ustalając konkretne warunki zabudowy i zagospodarowania przestrzennego. Działanie polegające na ustaleniu warunków zabudowy spornej działki mieści się w zakresie obowiązków gospodarowania mieniem komunalnym. Skoro nie naruszono przy tym postanowień przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami, a nadto zasad prawidłowej gospodarki postępowanie Prezydenta nie może rodzić krytycznej oceny Rady. Reasumując, uznać należy, iż w opisanym stanie faktycznym i prawnym, działania Prezydenta Wrocławia prowadzone były w granicach prawa, w oparciu o przepisy powszechnie obowiązujące. Skarga dotycząca wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego spornego terenu nie może stanowić podstawy czynienia Prezydentowi z tego powodu zarzutu niewłaściwego postępowania, bowiem nie zostały w tym przypadku naruszone żadne z obowiązujących przepisów. Ponieważ ustawową, a przy tym wyłączną kompetencją Prezydenta jest gospodarowanie mieniem komunalnym (art. 30 ust.

2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym), Rada Miejska nie dysponuje uprawnieniami umożliwiającymi ingerencję w tym zakresie, co tym samym uniemożliwia spełnienie oczekiwań skarżących, wnioskujących w skardze również o wsparcie ich działań, mających na celu zobowiązanie Prezydenta do odstąpienia od zamiaru sprzedaży przedmiotowej działki na cele budowlane oraz umożliwienie im dokupienia spornej części działki na poprawę warunków zagospodarowania. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

13) skarga Pana [REDAKTED] na Prezydenta Wrocławia – druk nr 264/11. Pismem dnia 6 maja br. Pan [REDAKTED] skierował do Samorządowego Kolegium Odwoławczego (następnie przekazaną Radzie Miejskiej Wrocławia) skargę na Prezydenta Wrocławia dotyczącą trybu rozpatrzenia skargi z dnia 28 lutego 2011r. W przedmiotowej skardze w/w podniósł, iż w skardze z lutego br. mieszkańcy wielorodzinnych domów będących w zarządzie Gminy Wrocław zwrócili się do Prezydenta ze skargą na Zarząd Zasobu Komunalnego (zarządca budynku). Skarga dotyczyła stanu garaży i przeciekających w nich sufitów, dewastacji znajdujących się nad nimi powierzchni estakady, braków dostawy prądu do niektórych garaży oraz wypadających z przerdzewiałych ościeżnic drzwi garażowych. W ocenie skarżących skarga ta została rozpatrzona w sposób nienależyty. Zarzuty dotyczyły okoliczności, iż ta została rozpatrzona przez jednostkę której działania dotyczy, a nie Prezydenta. Nadto skarga nie zawiera merytorycznej odpowiedzi dotyczącej zarówno powodu braku prądu w części garaży jak również sposobu oraz terminu naprawy bram garażowych. Analiza skargi z lutego br. wskazuje, iż skarżący sygnalizowali o złym stanie garaży przy ul. Gwareckiej. Zwracali się przy tym do Prezydenta z wnioskiem o dokonanie niezbędnych napraw i remontów oraz rozważenie możliwości sprzedaży garaży najemcom w aktualnym stanie technicznym. Podnosili także problem braku oświetlenia w garażach. W odpowiedzi na skargę, pismem z dnia 14 kwietnia 2011r. Dyrektor ZZK poinformował, że remont tarasu będącego jednocześnie stropodachem znajdujących się pod nim garaży Gmina Wrocław przeprowadziła w 2006r. Poinformowano przy tym, iż naprawy tarasu wynikające z jego bieżącej eksploatacji jako ciągu komunikacji pieszej z dojściem do lokali użytkowych BOK nr 7 w ramach bieżących napraw i konserwacji zleci, nie określając przy tym żadnych terminów. Wyjaśniono też, że sprawa wykupu lokali została przekazana według właściwości do Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości. Uwzględniając powyższy stan faktyczny można uznać, iż zgodnie z art. 227 kpa, przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Zasadniczo upoważnionym do rozpatrzenia skargi jest organ zwierzchni. Oznacza to, że w rozpatrywanym przypadku można uznać, że właściwym do rozpatrzenia skargi był Prezydent. Nie należy však ograniczać możliwości ustosunkowania się do zarzutów podmiotu, którego dotyczy skarga, a nawet powinno się umożliwić złożenia wyjaśnień w sprawie, jednak rozpatrzenia skargi winien dokonać Prezydent. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

14) skargą sprzedawców biletów komunikacji miejskiej na Prezydenta Wrocławia – druk nr 266/11. Pismem dnia 12 maja (data wpływu 23 maja br.) skarżąca występująca w imieniu sprzedawców zajmujących się m.in. sprzedażą i dystrybucją biletów komunikacji miejskiej na terenie Wrocławia krytycznie oceniła działania organów miasta w zakresie powierzenia dalszej dystrybucji biletów komunikacji miejskiej bez zabezpieczenia interesów skarżących. W ocenie w/w Mennica Polska S.A. obniżając prowizję od sprzedawanych przez pośredników biletów zbliżyła się do granic opłacalności pośredników dokonujących do tej pory sprzedaży. Mimo starań skarżących, stawki prowizji nie uległy zmianie. Dodatkowo w piśmie zakwestionowano proces wprowadzania przez Mennicę kolejnych produktów powiązanych z dystrybucją biletów komunikacji miejskiej, w szczególności na zasadzie, że nie podpisanie kolejnych umów związanych z dalszymi produktami bę-

dzie skutkowało rozwiązaniem umów pierwotnie zawartych, nie może mieć racji bytu w warunkach swobodnej konkurencji. Dostrzegając wady w nadzorze nad dystrybucją biletów MPK sprawowanym przez Prezydenta, skarżący zarzucili brak przejrzystych zasad w przyjętym systemie oraz naruszenie ich interesów. Zakwestionowali nadto postanowienia umów dystrybucyjnych redagowanych z naruszeniem zasad równowagi kontraktowej, co dotyka przecież interesów samych mieszkańców Wrocławia. W wyniku przeprowadzonego postępowania ustalono, iż dotychczasowy system dystrybucji biletów miejskiej komunikacji opierał się na ich sprzedaży w kilkudziesięciu miejscach, przy czym bilety miały formę papierową. Krytyka systemu doprowadziła do przyjęcia nowych rozwiązań, a to w postaci wykorzystania systemu nowoczesnych technologii elektronicznych. Podjęte w 2006r. wysiłki mające na celu wybór podmiotu odpowiedzialnego w imieniu Miasta za dystrybucję biletów trwały kilka lat. Wielokrotnie podejmowane próby w tym zakresie napotykały przeszkody formalnoprawne (kilkakrotne unieważnienie przetargów). W efekcie dopiero w grudniu 2009r. wyłoniono podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie zmian w tym zakresie. Została nim spółka akcyjna Mennica Polska. Cały proces oparty został na wykorzystaniu nowych technologii informatycznych. Stopniowo rezygnowano z biletu w formie papierowej na rzecz elektronicznych form. W dniu 17 czerwca 2011r. uruchomiono System Wrocławskiej Karty Miejskiej. Jednym z warunków umowy z Mennicą było zobowiązanie się Gminy do całkowitego wycofania ze sprzedaży biletów komunikacji miejskiej z kanałów dystrybucji innych niż zarządzane przez Mennicę Polską. Spowodowało to konieczność wypowiedzenia przez Gminę wiążących do tej pory umów dystrybucji biletów. Zawierane od tej pory nowe umowy negocjowane są pomiędzy Mennicą Polską S.A. a podmiotami zainteresowanymi. Gmina nie jest więc adresatem skargi, gdyż jedynie nadzoruje system wprowadzony przez Mennicę. W tym stanie rzeczy, w ocenie Komisji, nie można dopatrzeć się zasadności skargi w zakresie podniesionym w piśmie z dnia 12 maja br. Kwestionowanie warunków zawieranych umów dystrybucji biletów może nastąpić wyłącznie w relacji skarżący – Mennica Polska. Co zaś się tyczy negacji zasad równowagi stron stosunku prawnego, skarżący mogą dochodzić ewentualnych roszczeń na drodze postępowania sądowego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

15) wniosek Pana [REDAKOWANE] [REDAKOWANE] w sprawie podjęcia inicjatywy zmierzającej do określenia i uchwalenia stawki procentowej, o której mowa w art. 145 ustawy o gospodarce – **druk nr 274/11.** Pismem dnia 3 czerwca 2011r. Pan [REDAKOWANE] [REDAKOWANE] złożył w trybie art. 241 kodeksu postępowania administracyjnego wniosek o podjęcie przez Pana Przewodniczącego, względnie właściwą Komisję Rady Miejskiej Wrocławia inicjatywę zmierzającą do określenia i uchwalenia stawki procentowej, o której mowa w art. 145 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami. Uzasadniając wniosek, w/w argumentował inicjatywę w tym zakresie koniecznością poprawy sytuacji budżetowej Gminy. Podnosił przy tym, iż brak stosownej uchwały jest sprzeczny z prowadzeniem racjonalnej gospodarki finansowej Gminy. Wskazując przykłady gmin posiadających podobne regulacje w tym zakresie oraz ich wysokość, wnioskodawca nie przedstawił arytmetycznych wyliczeń skutków finansowych proponowanego przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 241 kpa, przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Stosownie do art. 242 § 1 kpa, wnioski składa się do organów właściwych ze względu na przedmiot wniosku. W ocenie opiniującego pismo Pana [REDAKOWANE] [REDAKOWANE] spełnia cechy wniosku w rozumieniu wskazanych przepisów. Uwzględniając powyższe winien on zostać rozpatrzony zgodnie z właściwością. Skoro tak, właściwym do podjęcia rozstrzygnięcia w zakresie wnioskowanym jest Rada Miejska Wrocławia. Ponieważ w sprawach dotyczących rozpatrywania wniosków stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące skarg, wszczęta została procedura rozpatrzenia wniosku. Rozpatrzenie zaś wniosku oraz podjęcie decyzji w tym zakresie winno zostać poprzedzone szczegółowymi merytorycznymi wyjaśnieniami w sprawie. Przedmiotowe wyjaśnienia złożono w piśmie z dnia 30 czerwca 2011r. Podkreślono w nim m.in., iż sprawa

opłat adiacenckich z tytułu wybudowania urządzeń infrastruktury technicznej lub drogi jest problemem o skomplikowanej strukturze prawnej. Przedstawiono przy tym symulacje potencjalnych konsekwencji finansowych dla budżetu proponowanego rozstrzygnięcia, również w kontekście porównawczym innych miast. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wniosku;

16) skargą Wojewody Dolnośląskiego, skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie utworzenia jednostki organizacyjnej Gminy Wrocław, działającej w formie jednostki budżetowej pod nazwą Wrocławski Zespół Żłobków oraz nadania jej statutu - **druk nr 280/11**. W świetle informacji o wprowadzeniu pod obrady sesji RMW dnia 7 lipca r. projektu uchwały w sprawie zmiany uchwały nr IX/174/11 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie utworzenia jednostki organizacyjnej Gminy Wrocław, działającej w formie jednostki budżetowej pod nazwą Wrocławski Zespół Żłobków oraz nadania jej statutu - **druk nr 282/11**, uwzględniającego zarzuty organu nadzoru, Komisja jest zdania, że przedmiotową skargę należy uwzględnić. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o uwzględnienie przedmiotowej skargi;

17) skarga Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko – Własnościowej „Szóstka” do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Wrocław - **druk nr 281/11**. Pismem do Sądu Administracyjnego doręczonym do Biura Rady Miejskiej Wrocławia w dniu 4 lipca 2011r. Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa „Szóstka” zaskarżyła uchwałę Nr V/35/11 z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Wrocław w zakresie zatwierdzonej stawki abonamentowej w rozliczeniach z osobą korzystającą z lokalu w budynku wielolokalowym i uwzględnienie przy zatwierdzaniu taryfy § 13 ust. 4 w zw. z § 13 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Budownictwa w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Podstawowym zarzutem skarżących jest błędne określenie stawki abonamentowej w rozliczeniach z osobą korzystającą z lokalu w budynku wielolokalowym, bowiem uchwała nie określa jakie koszty zostały uwzględnione przy określaniu wysokości opłaty abonamentowej. W ocenie skarżącego w taki sposób określona stawka nie zawiera cech umożliwiających weryfikację jej zgodności z obowiązującymi przepisami, a w konsekwencji ustalenia czy jest ona zgodna z przepisami prawa. Zdaniem Komisji podniesione przez skarżącego argumenty nie dają podstaw do uwzględnienia skargi, a co za tym idzie zmiany uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 stycznia 2011 r. Nr V/35/11 w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Wrocław. Podniesione w skardze zarzuty nie spełniają w ocenie Komisji przesłanki ustawowej, gdyż te nie mogą być zakwalifikowane jako argumenty potwierdzające naruszenie interesu prawnego. Ponieważ odbiorcą w tym konkretnym przypadku dla MPWiK jest Spółdzielnia, a nie indywidualni odbiorcy poszczególnych lokali budynku wielorodzinnego, uznać można iż skoro ta nie ma zastosowania w analizowanej sprawie pomiędzy stronami, nie może w jakikolwiek sposób jej wysokość naruszać interesu prawnego skarżącego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad. III.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1) Sprawozdanie Prezydenta Wrocławia z realizacji zadań w 2010 roku. (przedmiotowy dokument został przekazany Radnym do zapoznania się drogą elektroniczną). Komisja przyjęła sprawozdanie do wiadomości.

2) Zaopiniowanie pisma Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie wystąpienia Pana [REDAKTOWANO] z dnia 14 czerwca 2011r. dotyczącego odpowiedzi Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa na wniosek zainteresowanego (dotyczy wydania kluczy do pralni w budynku przy ul. [REDAKTOWANO] w we Wrocławiu). Komisja postanowiła poinformować Pana Przewodniczącego RM, że udzieliła już odpowiedzi zainteresowanemu w przedmiotowej sprawie;

3) Pisma Pana [REDAKTOWANO] z dnia 2, 12 i 14 czerwca br., dotyczące lokalu mieszkalnego w budynku przy ul. [REDAKTOWANO]. Komisja postanowiła poinformować Pana [REDAKTOWANO], że w zakresie jej działania nie leży rozpatrywanie tego rodzaju spraw. Zainteresowany powinien zwrócić się z wnioskiem o rozwiązanie przedmiotowej sprawy do właściwego zarządcy obsługującego budynek przy ul. [REDAKTOWANO];

4) Zaopiniowanie pisma Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie pisma mieszkańców budynku przy ul. [REDAKTOWANO]. Komisja postanowiła wstrzymać się z wyrażeniem opinii w przedmiotowej sprawie do czasu zajęcia stanowiska przez Panią Prezes Zarządu Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o., Monikę Tendaj – Bielawską w zakresie w/w pisma mieszkańców budynku przy ul. [REDAKTOWANO];

5) Pismo Pana [REDAKTOWANO] z dnia 18 czerwca 2011r. Komisja Praworządności i Bezpieczeństwa Rady Miejskiej Wrocławia jak również jej Przewodniczący nie posiadają kompetencji badania zarzutów o charakterze karnoprawnym. Uprawnionymi do rozstrzygania w tych sprawach są organa ścigania. O ile zatem zainteresowany dostrzega w działaniach określonych podmiotów znamiona wywołujące określony rodzaj stypizowanego przestępstwa, może bezpośrednio zwrócić się do Prokuratury z wnioskiem o wszczęcie stosownego postępowania;

6) Petycja Wspólnoty Mieszkaniowej „Jesień” na osiedlu mieszkaniowym Cztery Pory Roku zawierająca sprzeciw w zakresie zabudowy działki nr [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu. Komisja postanowiła poinformować Wspólnotę, że w zakresie jej działania nie leży rozpatrywanie tego rodzaju spraw. Komisją merytoryczną w przedmiotowej sprawie jest Komisja Rozwoju Przestrzennego i Architektury;

7) Zaopiniowanie pisma Przewodniczącego RM Pana Jacka Ossowskiego w sprawie wniosku Rodzinnego Ogrodu Działkowego „Sępolno” we Wrocławiu przedstawiającego obawy działkowców w związku z wnioskiem Prezesa Sądu Najwyższego, skierowanym do Trybunału Konstytucyjnego w zakresie niezgodności przepisów ustawy o Rodzinnych Ogrodach Działkowych z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Komisja stwierdziła, co następuje: Z wielkim zainteresowaniem Komisja przygląda się inicjatywie Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego Rzeczypospolitej Polskiej, który pismem z dnia 22 lutego 2010r. wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją art. 10, art. 14 ust. 1 i ust. 2, art. 15 ust. 2, art. 30, art. 30 ust. 1, 2 i 3, oraz art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 169, poz. 1419 ze zm.). Przedmiotowa skarga koncentruje się wokół przepisów, które zdaniem Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego Rzeczypospolitej Polskiej tolerują najogólniej rzecz ujmując zasadę równości wobec prawa poprzez uprzywilejowanie pewnej grupy społecznej jaką tworzy Polski Związek Działkowców. Niewątpliwie problem jest poważny, a swym zakresem dotyka tysiące jego członków. Mimo, iż bez wątpienia orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego może rodzić skutki wobec tak wielkiej grupy społecznej oraz ogromnego zainteresowania problemem różnych instytucji oraz organizacji pozarządowych, Rada Miejska Wrocławia nie posiada kompetencji umożliwiającej jakąkolwiek interwencję w sprawie. Aktualnie bowiem wnioskiem wszczęto stosowną procedurę sądową przed Trybunałem Konstytucyjnym. Wszelkie zatem działania podejmowane w sprawie mogą wywoływać skutki jedynie przy zachowaniu procedury obowiązującej w niniejszym postępowaniu, zgodnie z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a ponadto ustawy z dnia 1 sierpnia 1997r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643 ze zm.). Mocą art. 27 wskazanej ustawy, uczestnikami postępowania przed Trybunałem są jedynie podmioty w nim wskazane. Do kręgu tego ustawodawca zaliczył m.in. organy, których skutek orzeczenia bezpośrednio dotyczy, a ponadto organy ochrony prawnej. Rada Miejska Wrocławia nie posiada statusu uczestnika postępowania, gdyż

taki przysługiwałby jej wyłącznie w sytuacji kwestionowania wydanego przez Radę Miejską aktu objętego wnioskiem lub skargą konstytucyjną (art. 27 pkt 2 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym). Uwzględniając wskazane wyżej przepisy, Komisja jest zdania, iż Rada Miejska Wrocławia nie może skutecznie interweniować w sprawie poruszanej w piśmie Rodzinnego Ogrodu Działkowego „Sępólno” z dnia 8 kwietnia 2011r. Mając na uwadze szczególny charakter postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, Komisja jest przekonana, iż w zakresie, w którym wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego Rzeczypospolitej Polskiej może dotknąć sferę praw nabytych, zostanie przez Trybunał Konstytucyjny oddalony.

Ad. VI.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji nie wyznaczył terminu kolejnego posiedzenia.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

